

REMIGIUSZ BIERNACKI / STRUKTURY

Galeria FF zaprasza na wystawę Remigiusza Biernackiego *Struktury*.

Fotografia przewyższa inne dziedziny sztuki w zakresie możliwości wiernego odtwarzania rzeczywistości widzialnej. Jej funkcje mimetyczne są niezaprzeczalne, podobnie jak możliwość zatrzymania w czasie jednej, ulotnej chwili. Przez te cechy stosunkowo trudno tu uzyskać obraz abstrakcyjny, chociaż oczywiście jest to możliwe. Remigiusz Biernacki balansuje na krawędzi możliwości fotograficznego medium i technologii fotografii – z jednej strony stara się je przewyciężyć, z drugiej zaś je wykorzystuje. Nie obawia się także przekraczania granic jednej dziedziny sztuki, stawiając w ten sposób pytanie o nowe możliwości rozwoju fotografii.

Artysta koncentruje się na rejestracji nietrwałych przedmiotów, które są zużyte, niechciane, wyrzucone. Rejestruje rzeczy, o których ich dotychczasowy właściciel chce zapomnieć i często je porzuca, niszcząc przed wyrzuceniem, jednak nie przywiązujemy do tego faktu większej wagi. Przykładem może być kartka papieru, na której robione są notatki – kiedy wiadomości zapisane przestają mieć znaczenie, albo zapis na kartce zostaje uznany za nieudany, kartka trafia do kosza na śmieci. Biernacki utrwalając takie przedmioty na fotografii, niejako „przywraca je rzeczywistości”. W ten sposób odwołuje się do funkcji tego medium jako jedyne dowodu na to, że jakiś fakt miał miejsce, czegoś, co można nazwać fotograficzną pamięcią świata.

W przypadku tego artysty rejestracja przedmiotu nie łączy się z sentymentalizmem. Jego zainteresowania skoncentrowane są wokół zagadnień formalnych, a intencją jest zwrócenie uwagi raczej na wzrost atrakcyjności formy przedmiotu w wyniku zniszczenia niż na zawartość znaczeniową, którą ten wcześniej posiadał. Pod względem technologicznym wykorzystuje filozofię błędu. Artysta stosuje duże kontrasty światłocieniowe, zestawiając ze sobą fragmenty prześwietlone z nieoświetlonymi, co pozwala na podkreślenie struktury materiału. Co więcej, wykonuje prace składające się z kilku nałożonych na siebie warstw, w których dokonuje niewielkich przesunięć obrazu, w efekcie końcowym dochodząc do obiektu fotograficznego. Na jego pracach pierwotnie płaska kartka papieru zyskuje przestrzenność, a płaska fotografia – trzeci wymiar. Rzeźbiarski charakter przedmiotu uzyskany jest dzięki odpowiedniemu oświetleniu zgniecione go przedmiotu, ale również przez zestawienie ze sobą kilku slajdów i pokazanie ich jako jednego obrazu. Można zatem powiedzieć, że proces prowadzący do zniszczenia przedmiotu jest przez Biernackiego zatrzymany, a przedmiot, na którym koncentruje się spojrzenie dzięki obiektywowi aparatu, zyskuje nową jakość. [...], „Struktury” pokazują, że dla Biernackiego bardzo ważnym elementem jest przestrzeń, którą stara się wprowadzić do fotografii. Można powiedzieć, że stara się ją także za pomocą fotografii ujawnić w innych obszarach, np. w pamięci. Jego prace znajdują się na granicy różnych dziedzin sztuki, choć wywodzą się i w największym stopniu należą do fotografii. Wychodząc od ujawniania struktur związanych ściśle z technologią towarzyszącą fotografii, doszedł do formy pozwalającej ujawnić strukturę pamięci.

(fragment tekstu Karoliny Jabłońskiej do publikacji z wystawy)

Remigiusz Biernacki. Urodził się w 1969 roku w Gdańsku. Studiował architekturę na Politechnice Gdańskiej. Jest absolwentem WSF i studentem fotografii na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.

wystawa czynna od wtorku do soboty w godz. 14-18 do 13 kwietnia 2013